

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 354/2015
15.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету осуђеног С.С., због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 2. у вези са чланом 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези са чланом 22. КЗ СРЈ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 213/15 од 06.04.2015. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду К бр.15619/10-Кв бр.4930/12 од 22.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 15. априла 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 213/15 од 06.04.2015. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Вишег суда у Београду К бр.15619/10-Кв бр.4930/12 од 22.11.2012. године, тако што се окривљени С.С., осуђен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година,

ОСЛОБАЂА од извршења те јединствене казне затвора, и то:

1. за 10% казне затвора у трајању од 13 (тринаест) година, изречене правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02 од 27.05.2003. године, којом је С.С. оглашен кривим због извршења кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 2. у вези са чланом 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. КЗ СРЈ, а што износи једну годину три месеца и 18 дана;

2. за 25% казне затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, која је С.С. изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.15/01 од 01.06.2001. године због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. Кривичног закона Републике Србије у сизвршилаштву - у вези члана 22. КЗ СРЈ, а што износи четири месеца и 15 дана;

3. за 25% казне затвора у трајању од 1 (једне) године, која је С.С. изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Крагујевцу К бр.42/02 од 23.09.2002. године због кривичног дела неовлашћено држање и ношење ватреног оружја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. ЗООМ РС, а што износи три месеца,

па се **УТВРЂУЈЕ** да се осуђени С.С. ослобађа од извршења дела јединствене казне затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године у укупном трајању од 1 (једне) године, 11 (једанаест) месеци и 3 (три) дана и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 13 (тринаест) година и 27 (двадесетседам) дана, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора по напред наведеним правноснажним пресудама и то од 17.11.2000. до 01.06.2001. године, од 16.09.2002. до 23.09.2002. године и од 04.10.2002. године па надаље.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.15619/10-Кв бр.4930/12 од 22.11.2012. године, окривљени С.С., који се налази на издржавању казне затвора у трајању од 15 година по пресуди Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године, правноснажна 08.01.2006. године, ослобођен је од извршења 10% јединствене казне, истовремено је утврђено да се осуђени од извршења дела јединствене казне затвора у трајању од 1 године и 6 месеци ослобађа и одређено да се остатак јединствене казне затвора у трајању од 13 година и 6 месеци према осуђеном изврши. Истим решењем, осуђеном је у остатак јединствене казне затвора урачунато време проведено у притвору и на издржавању казне, и то од 17.11.2000. до 01.06.2001.године, од 16.09.2002. до 23.09.2002. године и од 04.10.2002. године па надаље.

Против наведеног правноснажног решења, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 213/15 од 06.04.2015. године, због повреде закона из члана 485. ЗКП у вези са чланом 369. тачка 4. ЗКП ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" бр. 58/04 и др) у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано решење тако што ће осуђеног С.С. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године за проценат ослобођења у складу са одредбама члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 55/14) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку "Службени гласник РС" број 121/12), прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењује по одредбама претходног Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" бр. 58/04 ... 76/10).

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног

тужиоца, јер веће није нашло да би присуство странака било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и решења против којег је захтев за заштиту законитости поднет, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду К бр.15619/10-Кв бр.4930/12 од 22.11.2012. године, учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 58/04 ... 76/10) у вези са чланом 3, а у вези члана 1. став 1. Закона о амнестији.

Према стању у списима, осуђени С.С. је побијаним решењем ослобођен од извршења 10% јединствене казне затвора која му је изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године.

Из списка предмета произилази да је С.С. правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године, у поступку спајања казни, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година, тако што су преиначене правноснажне пресуде Окружног суда у Београду К бр.823/02 од 27.05.2003. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 13 година због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 2. у вези са чланом 168. став 1. КЗ РС у вези са чланом 22. КЗ СРЈ, Окружног суда у Београду К 15/01 од 01.06.2001. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци због кривичног дела разбојништва из члана 168. став 1. КЗ РС у саизвршилаштву – у вези са чланом 22. КЗ СРЈ и Окружног суда у Крагујевцу К бр.42/02 од 23.09.2002. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године због кривичног дела неовлашћено држање и ношење ватреног оружја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. ЗООМ РС.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о амнестији, прописано је да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правноснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а који се на дан ступања на снагу овог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора, или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранству.

Ставом 3. истог члана, између осталог, прописано је да лица из става 1. тог члана, правноснажно осуђена за кривично дело тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва (члан 169. став 2) прописана Кривичним законом Републике Србије, ослобађају се од извршења 10% изречене казне затвора.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица, којима је изречена јединствена казна затвора, ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења

казне прописан тим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена том амнестијом.

Имајући у виду цитиране законске прописе, те чињеницу да се јединствена казна на коју је С.С. осуђен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године, састоји од 3 појединачно утврђене казне затвора, и то за кривично дело из члана 169. став 2. у вези са чланом 168. став 1. КЗ РС у вези са чланом 22. КЗ СРЈ за које проценат ослобођења износи 10%, те за кривично дело из члана 168. став 1. КЗ РС у вези са чланом 22. КЗ СРЈ и кривично дело из члана 33. став 3. у вези ст. 1. и 2. ЗООМ РС, за која дела проценат ослобођења износи по 25%, то је Врховни касциони суд оценио да је Виши суд у Београду, доношењем решења којим осуђеног С.С. ослобађа од 10% јединствене казне затвора у односу на сва извршена дела, учинио повреду закона из члана 485. ЗКП у вези са чланом 369. тачка 4. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 58/04 и др) у вези са чланом 3. а у вези члана 1. став 1. и став 3. Закона о амнестији, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Утврдивши да је захтев за заштиту законитости основан, Врховни касациони суд је преиначио побијано решење, тако што је правилном применом одредбе члана 1. став 1. и 3. у вези са чланом 3. Закона о амнестији, утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни затвора које су ушле у састав јединствене казне, а која је предмет одлучивања по Закону о амнестији, након чега је утврдио део казне од чијег је извршења окривљени ослобођен.

Врховни касациони суд је утврдио да се казна затвора у трајању од 13 година за кривично дело из члана 169. став 2. у вези са чланом 168. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СРЈ осуђеном има умањити за 10%, што износи 1 годину, 3 месеца и 18 дана, да се казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци због кривичног дела из члана 168. став 1. КЗ РС у вези са чланом 22. КЗ СРЈ има умањити за 25%, а што износи 4 месеци и 15 дана, а да се казна затвора у трајању од 1 године, због кривичног дела из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. ЗООМ РС има умањити за 25%, што износи 3 месеца.

Када се јединствена казна затвора, по правноснажној пресуди Основног суда у Београду К бр.823/02-Кв бр.2850/05 од 09.12.2005. године у трајању од 15 година умањи за укупно време ослобађања од извршења напред наведених појединачних казни, утврђено је да укупни део казне од ког је осуђени С.С. ослобођен износи укупно 1 годину, 11 месеци и 3 дана, а да остатак казне који се има извршити, износи 13 година и 27 дана, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по напред наведеној правноснажној пресуди.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основане, а којима се указује на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са чланом 3. у вези члана 1. став 1. и 3. Закона о амнестији, преиначио побијано решење, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и

одредио да се према осуђеном С.С. има извршити остатак казне у трајању од 13 година и 27 дана, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора по наведеној правноснажној пресуди.

Са свега изложеног, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 101/13), те применом одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 55/14), донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.